

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s.r.o.** so sídlom v B., zastúpenej JUDr. M. M., advokátom so sídlom v B., proti povinnému **Š. K.**, naposledy bytom M., **o vymoženie 25 200,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 5 Er 66/2005, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2007 sp. zn. 4 CoE 39/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2007 sp. zn. 4 CoE 39/2007 **z a m i e t a .**

Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce uznesením z 5. januára 2007 č. k. 5 Er 66/2005-16 exekúciu vedenú u súdneho exekútora Ing. Bc. K. M., Exekútorský úrad so sídlom v K. zastavil a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť trovy exekúcie v sume 4 280,- Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Takto rozhodol podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok) na návrh oprávnenej z dôvodu, že povinný 6.7.2005 zomrel a dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť povinného. O náhrade trov exekúcie patriacich súdnemu exekútorovi rozhodol podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že uložil oprávnenému nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 4 280,- Sk, ktoré pozostávajú z odmeny za 10 hodín účelne vynaložených na exekúciu podľa § 14 ods. 1, 2 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len

vyhláška) t. j. 200,- Sk x 10, celkove 2 000,- Sk, z odmeny podľa § 15 ods. 1 písm. a/, b/, j/ vyhlášky t. j. 3 x 100, náhrady hotových výdavkov podľa § 22 ods. 1 vyhlášky (poštovné 300,- Sk, cestovné 978,12 Sk, kancelársky materiál 100,- Sk), straty času 160,- Sk (§ 23 vyhlášky) a DPH z odmeny 437,- Sk (§ 3 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z.).

Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. júna 2007 sp. zn. 4 CoE 39/2007 na odvolanie oprávnenej v časti výroku o trovách exekúcie zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 3 561,- Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že z platnej právnej úpravy - ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vyplýva, že odmena súdneho exekútora pri zastavení exekúcie sa určuje podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu. Rozhodujúcim kritériom je teda počet hodín účelne vynaložených na exekúciu a to na úkony bezprostredne smerujúce k účelnému vymáhaniu nároku. Náhrada za administratívne práce je pritom zahrnutá v odmene súdneho exekútora. V predmetnej veci súdny exekútor vyúčtoval úkony – vypracovanie žiadosti o udelenie poverenia – 35 minút, spracovanie zmluvy o vykonaní exekúcie – 1 hod., spracovanie upovedomenia o začatí a spôsobe exekúcie zrážkami z iných príjmov - dôchodku občana a príkazu na začatie exekúcie zrážkami z iných príjmov a dôchodku občana – 1 hod., spracovanie žiadosti o poskytnutie súčinnosti na Okresný súd Michalovce – 55 minút, spracovanie prihlášky pohľadávky do dedičského konania – 55 minút, spracovanie oznámenia pre oprávneného o stave konania – 20 minút, spracovanie podnetu na zastavenie exekúcie – 1 hod. Účelne bolo teda vynaložené na exekúciu celkove 456 minút, čo zodpovedá 6,75 hod., preto súdnemu exekútorovi patrí odmena v sume 1 400,- Sk (7 x 200,-). Podľa § 14 ods. 1 písm. b/ a § 15 ods. 1 písm. a/, b/ a j/ vyhlášky patrí súdnemu exekútorovi odmena za úkony exekučnej činnosti – získanie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenie príkazu na začatie exekúcie a každé zisťovanie majetku povinného 3 x 100,- spolu 1 700,- Sk a DPH 323,- Sk. Nesprávne súd prvého stupňa priznal súdnemu exekútorovi aj odmenu za čas potrebný na administratívne práce – zaevidovanie návrhu na vykonanie exekúcie – 30 minút, vrátenie poverenia, ukončenie spisu a archív – 1 hod., pretože nesmerovali bezprostredne k vymáhaniu nároku z exekučného titulu a nie je ich možné preto osobitne odmeňovať. Rovnako nesprávne zistil čas účelne vynaložený na exekúciu, keď pri každom úkone účtovanom podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vychádzal z času 60 minút (1 hod.). Po odstránení uvedených pochybení a pripočítaní hotových výdavkov (poštovné, použitie motorového vozidla, kancelársky

materiál) a náhrady za stratu času priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 3 561,12 Sk (zaokrúhlene 3 561,- Sk).

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie súdny exekútor z dôvodu, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal spočítanie času trvania jednotlivých úkonov vykonaných v rôzne dni, pretože ide o novú aj začatú hodinu. Bol toho názoru, že zo žiadneho ustanovenia vyhlášky nevyplýva pre súdy oprávnenie nepriznať exekútorovi odmenu určenú podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu a ani neupravuje postup, podľa ktorého súd pri vyčíslení hodinovej odmeny čas potrebný na jednotlivé úkony, aj keď ide o rôzne dni, zráta a až po zrátaní ohodnotí každú i začatú hodinu sumou 200,- Sk. Súd je oprávnený skúmať jedine a výlučne to, či rozpis procesných úkonov exekútora v predloženej časovej špecifikácii korešponduje s § 14 a § 15 vyhlášky. Nesúhlasil s názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého mu nepatrí odmena za čas potrebný na administratívne práce (zaevidovanie návrhu na vykonanie exekúcie, vrátenie poverenia, ukončenie spisu a archív), pretože v čase vykonávania týchto úkonov mohol vykonávať úkony v inom exekučnom konaní, ktoré by viedli k úspešnému ukončeniu iného exekučného konania.

Oprávnený sa nestotožnil s tvrdeniami súdneho exekútora a navrhol jeho dovolanie ako neopodstatnené zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento právny úkon a že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 238 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie nebolo podané dôvodne.

Z obsahu spisu vyplýva, že súdny exekútor v podnete na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného súčasne navrhol, aby mu oprávnený nahradil trovy exekúcie a odmenu v rozsahu vyhotovenej časovej špecifikácie jednotlivých úkonov exekučnej činnosti, špecifikácie paušálne odmeňovaných úkonov exekučnej činnosti a špecifikácie náhrady hotových výdavkov, celkove vo výške 4 275,12 Sk. Pri časovej špecifikácii jednotlivých úkonov exekučnej činnosti (od 20 do 60 minút) si za každý jednotlivý úkon uplatňoval odmenu 200,- Sk, spolu za 10 úkonov 2 000,- Sk. Súd prvého stupňa priznal súdnemu exekútorovi odmenu v celom rozsahu. Krajský súd ale priznal súdnemu exekútorovi

odmenu podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky iba v sume 1 400,- Sk a nepriznal mu odmenu za čas potrebný na administratívne práce – zaevidovanie návrhu na vykonanie exekúcie, vrátenie poverenia, ukončenie spisu a archív v uplatňovanej sume 400,- Sk. Teda je zrejmé, že sčítal časy trvania jednotlivých úkonov exekučnej činnosti vyjadrené v minútach, pričom skúmal aj účelnosť času vynaloženého súdnym exekútorom na vykonanie toho - ktorého úkonu.

Tento postup krajského súdu bol podľa názoru dovolacieho súdu správny.

Podľa § 196 veta prvá Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu exekúcie, znáša ich oprávnený.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky ak súdny exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje a/ podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu, b/ paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti.

Podľa ods. 2 základná hodinová sadzba podľa ods. 1 písm. a/ je 200,- Sk za každú aj začatú hodinu. Súdny exekútor je povinný vyhotoviť časovú špecifikáciu jednotlivých úkonov exekučnej činnosti.

Podľa ods. 3 paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 100,- Sk.

Keďže v danom prípade bola exekúcia zastavená, patrí súdnemu exekútorovi odmena určená v súlade s ustanovením § 14 vyhlášky.

Súdny exekútor namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky. Spočítanie času trvania jednotlivých úkonov exekučnej činnosti uvedených v časovej špecifikácii súdneho exekútora, posúdenie účelnosti času ich trvania uskutočnené exekučným súdom a nepriznanie odmeny za administratívne práce považoval za nesprávne.

Z logického a gramatického výkladu ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vyplýva, že pri výpočte odmeny sa má zohľadniť počet účelne vynaložených hodín na exekúciu a nie počet jednotlivých úkonov. Rozhodujúce je časové hľadisko jednotlivých úkonov, teda čas reálne potrebný na ich vykonanie. Bez relevancie je početnosť jednotlivých úkonov. Tomuto výkladu zodpovedá aj znenie ustanovenia § 14 odseku 1 písm. b/ vyhlášky, ktoré odmenu určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekúcie (taxatívne vymenované v § 15 ods. 1 vyhlášky). Ak by zákonodarca vychádzal z toho, že základná hodinová sadzba 200,- Sk patrí za každú aj začatú hodinu úkonu exekučnej činnosti, bol by použil v § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky formuláciu ako v písm. b/ tohto ustanovenia. Nestalo sa tak, potom nie je v rozpore s § 14 ods. 1 písm. a/ sčítanie časového trvania jednotlivých úkonov exekučnej činnosti a na základe toho určenie odmeny vo výške podľa ustanovenia § 14 ods. 2 prvej vety vyhlášky. Pokiaľ by bolo úmyslom zákonodarcu oceňovať samostatne každý úkon exekučnej činnosti, ktorý nie je uvedený v § 15 ods. 1 vyhlášky, výslovne by to vyjadril v § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky.

Za dôvodnú nemožno považovať ani námietku týkajúcu sa prípustnosti skúmania účelnosti vynaloženého času na jednotlivé úkony exekučnej činnosti súdom. Práve účelnosť hodín vynaložených na exekúciu je predpokladom na priznanie odmeny exekútora (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky). Napokon trovy exekúcie, ktoré má súdnemu exekútorovi uhradiť oprávnený, určuje vždy exekučný súd (§ 203 ods. 1 Exekučného poriadku), ktorý nesie zodpovednosť za ich správnosť. Pokiaľ krajský súd nepriznal súdnemu exekútorovi odmenu za administratívne práce, dovolací súd sa stotožňuje s jeho záverom, že neboli úkonmi samotnej exekučnej činnosti. V zmysle § 25 vyhlášky je náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou zahrnutá v odmene súdneho exekútora.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 243b ods. 1 O s. p. zamietol.

Dovolací súd úspešnej oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože nepodala návrh na ich náhradu v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 28. októbra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: